

- Тържествено (сборно) облекло, *sn.* la tabée et trabea.
 — обыкаляне, *sn.* la procession.
 — освѣтене (донама), *sn.* l'illumination *f.*
 — погрѣбене, *sn.* pompe funèbre *f.*
 Тържественъ (сборенъ), *adj.* solennel et -lemnel, triomphal.
 — день, *sm.* jour de gala.
 — приемъ, *sm.* l'ovation *f.*
 — собать, *sm.* le gala.
 Тържество (сборъ), *sn.* la fête, gala *m.*, solenité *f.*, triomphe *m.* [l'ennisation.
 Тържествование (имане сборъ), *sn.* la so-
 Тържествувамъ (имамъ сборъ), *va.* fêter, solenniser, triompher; 1. *fig.* chanter victoire *f.*; 2. (надъ ꙗвкого), triompher de; 3. който буба, triomphant, *adj.*
 Тръкало, *sn.* le cerele, rond, tortis *m.*; 1. *Mar.* l'andaillot *m.*; 2. (у карета), la sas-soire; 3. (наблѣжено на земята), le cerne; 4. (около ꙗвсець-тъ), *Astr.* l'a-réole *f.*; 5. (на скрънець), le rouet; 6. на -кала, tigré, *adj.*; || (за конь), tigre, *adj.*
 — вртка (червей), *sf.* *H. nat.* le rotifère.
 Тръкалямъ, *va.* rouler; 1. (на назадъ), re-culer; 2. -са, *vr.* rouler et se —, se vautrer, traîner; 3. (изъ калъ-та), se ventrailler.
 Тръкаляне, *sn.* le roulage, roulement *m.*
 Тръкалице, *sn.* la roulette, rouelle *f.*, anneau *m.*, bague, virole *f.*, boucle *m.*; 1. *Archit.* l'annelet *m.*; 2. (за езикъ-тъ на звънець), la bélière; 3. (за ключове), le porte-clefs; 4. (на кракъ у соколъ), la vervelle; 5. (общито съ сьрма или коприна), la car-tisane; 6. (отъ ꙗвдна тенекія), le paillon; 7. (нищблмо), le rouet; 8. (за накичване), *Archit.* les armilles *f.*; 9. (на часовническо стжкло), la lunette; 10. съ — отъ другъ цвѣтъ, *Blas.* virolé, *adj.*; 11. накачване съ -ца, le bouclement.
 Тръкаляста дупка, *sf.* *Archit.* la nacelle; || (на столъ), la lunette.
 — джка (съ румбы за часовникъ), *sf.* *Mar.* le renard.
 — подкова, *sf.* fer à patin, *m.*
 — шѣпка (у в. в.), *sf.* le pétase.
 Тръкалясто бранище или длето, *sn.* la rondelle.
 — бранило, *sn.* la rondache.
 — затъмнене, *sn.* eclipse annulaire *f.*
 — поле (върѣдъ гора), *sn.* le rond-point.
 Тръкалястъ, *adj.* rond, annelé.
 — прозорецъ, *sm.* *Archit.* l'œil-de-boeuf *m.*; || (въ черкова), la rose.
 Тръкалясты червен, *sm.* *pl.* *H. nat.* les annélides *m.*
 Тръкамъ, *va.* froisser, frayer.
 Тръкане (рога на дърво, за слень), *sn.* *Vén.* la fraiture.
 Тръкулянвъ, *adj.* roulant.
- Трънакъ, *sm.* le buisson, 'hallier *m.*, épineiaie *f.*, épiniers *m.*; || заякъ изъ -нацытъ, lapin buissonnier *m.*
 Трънакопъ, *sm.* le coupe-racine, beche *f.*, pic *m.*
 Тръндафилень, *adj.* rose, rosat.
 — вѣнецъ, *sm.* le rosaire; || дѣвойка удо-стоена съ —, une rosière.
 — медъ, *sm.* *Pharm.* le rhodomel.
 Тръндафилонидно растене, *sn.* plante, la rosacée.
 Тръндафилонъ цвѣтъ, *sm.* rose, *adj.*
 Тръндафилче, *sn.* la rosette.
 Тръндафилъ (и ꙗлмзень), *sm.* la rose; -лень, de rose; 1. компасенъ —, rose des vents ou de compas; 2. градина или нива съ —, la roseraie; 3. дръвче —, arbuste, le rosier; 4. цвѣта -лы, *Archit.* la rosace et roson.
 Тръние, *sm.* *pl.* le broussailles *f.*; 1. мѣсто обрасло съ —, la roncerie; 2. покрывамъ съ —, *va.* broussailler; 3. стоя на —, *vn.* être sur les charbons ou sur le grill; || *fig.* être sur les épines.
 Трънка, *sf.* la brande; 1. —, arbrisseau, l'au-bépine ou épine blanche *f.* le genévrier; 2. мѣсто обрасло съ -кы, la genévrière; 3. вино отъ -кы, la genévrette. [jubier.
 Трънкосливка, *sf.* arbre le prunellier, le ju-— сливкы, *sf.* *pl.* la jujube, prunelle *f.*
 Трънливъ, *adj.* épineux, aiguillonneux.
 Трънче, *sm.* *Bot.* la spinule.
 Трънь, *sm.* les épiniers *m.*, écharde *f.*; 1. *Bot.* l'aiguillon *m.*; 2. —, arbuste, l'épine *f.*; 3. отъ — та на глокъ, tomber de la poêle dans le feu, tomber de charibde en Scylla.
 Тръняеть, *adj.* buissonneux; || *Bot.* 'hérisssé de.
 Тръпеливо (съ търпене), *adv.* patiemment.
 Тръпеливость, *sf.* la patience; || (и вѣро-), la tolérance; || духъ на —, le tolérantisme.
 Тръпеливъ, *adj.* tolérant, patient, endurant, souffrant.
 Тръпене, *sn.* la patience, tolérance *f.*; || искар-вамъ отъ —, *va.* impatienter, désoler, ex-céder, outrer; || излазямъ отъ —, *vn.* s'im-patients.
 Тръпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*
 Тръпки, *sf.* *pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (студены), le saisissement; 3. схванатъ отъ —, convulsionnaire, *adj.*; || *Méd.* convulsé, *adj.*; 4. расположене къмъ —, la convulsibilité; 5. наклоненъ на —, convulsible, *adj.* 6. страдалецъ отъ —, *Méd.* spasmatique, *adj.*; 7. учене за —, *Méd.* la spasmologie.
 Тръпнене, *sn.* la titillation.
 Тръпнивъ, *adj.* *Méd.* clonique.
 Тръпня, *vn.* titiller.
 Тръпно движене, *sn.* *Méd.* le tic.
 — сключване (на целосттъ), *sn.* le trismus.